

Zadeva T-137/02

Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG

proti

Komisiji Evropskih skupnosti

„Državne pomoči – Ničnostna tožba – Priporočilo 96/280/ES –
Pojem malih in srednjih podjetij (MSP)“

Sodba Sodišča prve stopnje (četrti razširjeni senat) z dne 14. oktobra 2004 . . II - 3545

Povzetek sodbe

- 1. Pomoči, ki jih dodelijo države – Prepoved – Odstopanja – Pomoči, ki jih je moč šteti za združljive s skupnim trgom – Pooblastilo za presojo po prostem preudarku Komisije – Sodni nadzor – Meje
(člena 87(3) ES in 88 ES)*

II - 3541

2. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Prepoved – Odstopanja – Sporočilo Komisije o smernicah Skupnosti za državno pomoč malim in srednjim podjetjem – Opredelitev pojma „mala in srednja podjetja“ – Razlaga merila neodvisnosti*

(Priporočilo Komisije 96/280 o opredelitvi malih in srednjih podjetij; sporočilo Komisije o smernicah Skupnosti za državno pomoč malim in srednjim podjetjem)

1. V primeru, ko pravno različne fizične ali pravne osebe pomenijo gospodarsko enoto, jih je treba za namen uporabe pravil Skupnosti o konkurenci obravnavati kot eno samo podjetje.

ter ali ni morda prišlo do očitne napake v presoji in zlorabe pooblastil. Poleg tega iz besedila členov 87(3) ES in 88 ES izhaja, da „lahko“ Komisija pomoči iz prve od navedenih dveh določb šteje za združljive s skupnim trgov. Zato Komisiji – čeprav je tista, ki se mora vedno opredeliti do združljivosti državnih pomoči, ki jih nadzoruje, s skupnim trgov, čeprav ji niso bile priglašene – takih pomoči ni treba razglasiti za združljive s skupnim trgov.

Na področju državnih pomoči se vprašanje, ali obstaja gospodarska enota, postavlja posebno takrat, ko gre za določitev upravičenca do pomoči. Glede tega ima Komisija široko polje presoje po prostem preudarku za ugotavljanje, ali je treba podjetja, ki so del skupine, šteti za gospodarsko enoto ali pa gre za namene uporabe ureditve državnih pomoči za pravno in finančno samostojne subjekte. Navedeno pooblastilo Komisiji za presojo po prostem preudarku vključuje upoštevanje in presojo zapletenega dejanskega stanja in gospodarskih okoliščin. Glede na to da sodišče Skupnosti s svojo presojo ne more nadomestiti presoje dejanskega stanja, zlasti glede gospodarskih okoliščin, ki jo opravi avtor odločbe, se mora presoja Sodišča prve stopnje glede tega omejiti na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil in obrazložitve, pravilnosti dejanskega stanja

(Glej točke od 50 do 53.)

2. Komisijo zavezujejo smernice in sporočila, ki jih sprejme na področju državnih

pomoči, kolikor ta ne odstopajo od pravil Pogodbe in jih države članice sprejmejo.

podatke za upravičeno podjetje in vsa podjetja, v katerih ima neposredno ali posredno 25-odstotni ali večji delež v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

Glede tega iz točke 1.2 sporočila Komisije o smernicah Skupnosti za državno pomoč malim in srednjim podjetjem (MSP), objavljenega leta 1996, izhaja, da naklonjen pristop Komisije glede teh pomoči upravičujejo pomanjkljivosti trga, zaradi katerih se morajo ta podjetja spoprijeti z določenim številom težav in ki tako omejujejo njihov družbeno in gospodarsko zelen razvoj, iz točke 3.2 tega sporočila pa izhaja, da mora podjetje, da bi se štel za MSP v smislu teh smernic, izpolnjevati tri merila, to je določeno število zaposlenih, finančno merilo in merilo neodvisnosti. Glede zadnjega merila člen 1(3) priloge k Priporočilu 96/280 glede opredelitve MSP določa, da se za neodvisna štejejo podjetja, v katerih določeno podjetje ali več podjetij skupaj, ki ne ustrezajo opredelitvi MSP, nimajo v lasti več kot 25 odstotkov ali večjega deleža v kapitalu ali glasovalnih pravicah. Člen 1(4) iste priloge določa tudi, da je treba za izračun pragov iz odstavka 1 sešteti

Izrek akta je neločljivo povezan z obrazložitvijo, zato ga je po potrebi treba razlagati ob upoštevanju razlogov, ki so vodili do njegovega sprejetja.

V obravnavani zadevi zlasti iz osemnajste, devetnajste in dvaindvajsete uvodne izjave omenjenega priporočila in iz točke 3.2 sporočila o smernicah MSP izhaja, da je namen merila neodvisnosti zagotoviti, da imajo od ukrepov, ki so namenjeni MSP, v resnici koristi podjetja, za katera velikost pomeni težavo, in ne tista, ki pripadajo veliki skupini in imajo torej dostop do sredstev in do podpore, česar njihovi konkurenti enakovredne velikosti, ki pa ne pripadajo veliki skupini, nimajo. Iz tega prav tako izhaja, da je treba za to, da bi upoštevali samo podjetja, ki so dejansko neodvisna MSP, odpraviti pravne konstrukte MSP, ki sestavljajo gospodarsko skupino, katere moč presega moč posameznega MSP, in da je treba skrbeti za to, da se opredelitve MSP ne obide zaradi izključno formalnih razlogov.

Odstavka 3 in 4 člena 1 priloge k Priporočilu 96/280 je torej ob upoštevanju tega namena treba razlagati tako, da je treba podatke nekega podjetja, čeprav je lastniški delež drugega podjetja v njem manjši od 25 odstotkov, upoštevati pri izračunu pragov iz odstavka 1 istega

člena, če ta podjetja – čeprav so formalno ločena – pomenijo gospodarsko enoto.

(Glej točke 54 in od 56 do 63.)